

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6530/2556

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี โจทก์ นายอาภิระ คูโบตะโจทก์ร่วม นายเกรียงศักดิ์ ไข่ชูจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 50, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 160 ตี, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 291, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ศาลจะนำ ป.อ. มาตรา 50 มาใช้บังคับต้องได้ความว่า จำเลยประกอบอาชึ่งหรือวิชาชีพ และได้กระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชึ่งหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชึ่งหรือวิชาชีพ และศาลเห็นว่าหากจำเลยประกอบอาชึ่งหรือวิชาชีพนั้นต่อไป อาจกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชึ่งหรือวิชาชีพนั้นมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้ แต่ความผิดของจำเลยเป็นความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตี วรรคสี่ ไม่เกี่ยวกับอาชึ่งหรือวิชาชีพที่จำเลยประกอบอยู่ คำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองที่ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลย จึงหาใช่คำสั่งตาม ป.อ. มาตรา 50 ไม่ แต่เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลย กรณีจึงไม่อาจนำ ป.อ. มาตรา 50 มาใช้บังคับได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43, 157, 160 ตี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 291 เพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลย จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นายอาภิระ สามีนางพิณนรี ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 1,500,000 บาท และคืนรถยนต์ของผู้ตายหรือใช้ราคา 300,000 บาท ศาลชั้นต้นอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์เฉพาะข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 ส่วนข้อหาตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ผู้ร้องไม่เป็นผู้เสียหายจึงไม่อนุญาต จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ก่อนสืบพยาน โจทก์ร่วมและจำเลยตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความสำหรับค่าเสียหายในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษตามยอม ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2) (4), 157, 160 ตี วรรคสี่ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก 3 ปี และปรับ 60,000 บาท ฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก 2 ปี และปรับ 10,000 บาท รวมจำคุก 5 ปี และปรับ 70,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 ปี 6 เดือน และปรับ 35,000 บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 2 ปี แต่ให้คุมความประพฤติของจำเลยโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดชลบุรี 3 ครั้ง ภายในกำหนด 1 ปี ให้

จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควรมีกำหนด 12 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลฉบับที่ 52007452 ของจำเลย โจทก์ร่วมและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 (2), 160 ตรี วรยศ ซึ่ง เป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลดโทษให้กึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 30,000 บาท นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น กับยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วม จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยฎีกาขอให้นำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50 มาบังคับใช้แก่จำเลยเพื่อให้จำเลยมีสิทธิใช้ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลฉบับที่ 52007452 ของจำเลยต่อไปนั้น เห็นว่า การที่ศาลจะนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50 มาใช้บังคับต้องได้ความว่า จำเลยประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และได้กระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และศาลเห็นว่าหากจำเลยประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั่นต่อไป อาจกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั่นมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้ แต่ความผิดของจำเลยในคดีนี้เป็นความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 160 ตรี วรยศ ไม่เกี่ยวกับอาชีพหรือวิชาชีพที่จำเลยประกอบอยู่ คำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองที่ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลฉบับที่ 52007452 ของจำเลยจึงหาใช่คำสั่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50 ไม่ แต่เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของจำเลย กรณีจึงไม่อาจนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 50 มาใช้บังคับได้ ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

มนตรี ศรีเอี่ยมสะอาด · สุรศักดิ์ ศิริวิเชียร · เปรมศักดิ์ ชื่นชวน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6530/2556>